

DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Aprowizacji i Handlu

Warszawa, dnia 15 lipca 1946 r.

Nr 10

T r e ś ć:

ZARZĄDZENIA MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU: str.

Poz. 53 z dnia 2 lipca 1946 r. o zmianie instrukcji Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 22 maja 1946 r. w sprawie uprawnień do otrzymania kart zaopatrzenia I, II i III kategorii oraz kart rodzinnych kategorii IR i IIR . . . 65

Poz. 54 z dnia 4 lipca 1946 r. w sprawie przekazania wojewodom uprawnień do przenoszenia ustalonych dni bezmięsnych na inne dni tygodnia . . . 66

Poz. 55 z dnia 8 lipca 1946 r. w sprawie postępowania ze skonfiskowanymi artykułami żywnościowymi . . 66

OKÓLNIKI MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU

Poz. 56 z dnia 30 maja 1946 r. w sprawie obowiązku przekładania urzędom likwidacyjnym spisów inwentarza i bilansów otwarcia majątków opuszczonych i poniemieckich . . . 68

Poz. 53

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 2 lipca 1946 r.

o zmianie instrukcji Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 22 maja 1946 r. w sprawie uprawnień do otrzymywania kart zaopatrzenia I, II i III kategorii oraz kart rodzinnych kategorii IR i IIR.

§ 1.

W instrukcji Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 22 maja 1946 r. w sprawie uprawnień do otrzymywania kart zaopatrzenia I, II i III kategorii oraz kart rodzinnych kategorii IR i IIR (Dz. Urzędowy Min. Aprowizacji i Handlu Nr 8, poz. 48) wprowadza się następujące zmiany:

1) Paragraf 9, ustęp I, punkt A, otrzymuje następujące brzmienie:

„A. Dozorcy domów czynszowych w następujących miastach:

a) m. st. Warszawa.

b) Łódź.

c) *Województwo Gdańskie:*
Gdańsk, Gdynia, Tczew.

d) *Województwo Białostockie:*
Białystok, Łomża, Suwałki.

e) *Województwo Kieleckie:*
Kielce, Częstochowa, Radom.

f) *Województwo Krakowskie:*
Kraków, Tarnów, Nowy Sącz, Biała Krakowska.

g) *Województwo Lubelskie:*
Lublin, Siedlce, Chełm, Zamość.

h) *Województwo Łódzkie:*
Piotrków Trybunalski, Pabianice, Radomsko, Tomaszów Mazowiecki, Zgierz, Zduńska Wola, Skierniewice, Kutno.

i) *Województwo Pomorskie:*
Bydgoszcz, Inowrocław, Grudziądz, Toruń, Włocławek.

j) *Województwo Poznańskie:*
Poznań, Gniezno, Kalisz, Piła.

k) *Województwo Rzeszowskie:*
Rzeszów, Jarosław, Przemyśl.

l) *Województwo Śląsko-Dąbrowskie:*
Katowice, Chorzów, Gliwice, Zabrze, Siemianowice, Rybnik, Mysłowice, Bielsko-Biała, Sosnowiec, Będzin, Dąbrowa Górnicza, Zawiercie.

m) *Województwo Warszawskie:*
Pruszków, Płock, Żyrardów.

n) *Ziemie Odzyskane:*
Olsztyn, Elbląg, Szczecin, Kołobrzeg, Koszalin, Wrocław, Legnica, Jelenia Góra, Opole.

Karty zaopatrzenia I kat. przysługują na podstawie niniejszego punktu wyłącznie tym dozorcom, którzy należą do Związku Zawodowego Dozorców, oraz są płatni i ubezpieczeni we

właściwej Ubezpieczalni Społecznej. Właściciele i współwłaściciele domów nie mogą otrzymywać kart I kat. na podstawie niniejszej uchwały, choćby nawet wykonywali czynności dozorców w swoich domach.

Z kart zaopatrzenia I kat. nie mogą korzystać dozorcy, którzy większą część swoich dochodów czerpią z zajęć ubocznych".

2) Paragraf 9, ustęp II, punkt C otrzymuje następujące brzmienie:

„C. Płatni i ubezpieczeni dozorcy domowi w miastach nie wymienionych w ustępie 1, punkt A, niniejszego paragrafu".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1946 r.

Minister Aprowizacji i Handlu:
w-z (—) A. Jaroszewicz
Podsekretarz Stanu

Poz. 54

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 4 lipca 1946 r.

w sprawie przekazania wojewodom uprawnień do przenoszenia ustalonych dni bezmięsnych na inne dni tygodnia.

Na podstawie § 8 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 kwietnia 1946 r., w sprawie ograniczenia obrotu mięsem, jego przetworami oraz tłuszczami zwierzęcymi (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 121), zarządzam co następuje:

§ 1.

Przekazuje się wojewodom uprawnienia do wyznaczania innych dni tygodnia jako bezmięsnych, zamiast wymienionych w § 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 kwietnia 1946 r. w sprawie ograniczenia obrotu mięsem, jego przetworami oraz tłuszczami zwierzęcymi, jeżeli szczególne względy gospodarcze będą za tym przemawiać i z uwagi na odbywające się w te dni targi.

§ 2.

Zmiana kolejności dni bezmięsnych winna być dokonana na podstawie uzasadnionych wniosków starostów powiatowych lub prezydentów miast wydzielonych.

Zmianę dni bezmięsnych należy przeprowadzić jednorazowo dla wszystkich wchodzących w rachubę ważniejszych ośrodków targowych.

Przy wyznaczaniu innych dni bezmięsnych powinna być przestrzegana zasada, aby w każdym tygodniu 3 dni bezmięsne następowały kolejno po sobie bez żadnej przerwy.

§ 3.

Wykaz miejscowości, w których dokonano zmian w dniach bezmięsnych, wraz z podaniem obowiązujących po zmianie dni bezmięsnych, Wojewodowie prześlą w terminie do dnia 31 sierpnia 1946 r. do Ministerstwa Aprowizacji i Handlu, w 3 egzemplarzach.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji i Handlu:
(—) Dr. J. Sztachelski

Poz. 55

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 8 lipca 1946 r.

w sprawie postępowania ze skonfiskowanymi artykułami żywnościowymi.

Na podstawie § 9 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 kwietnia 1946 r. w sprawie ograniczenia obrotu mięsem, jego przetworami oraz tłuszczami zwierzęcymi (Dz. U. R. P. Nr 18 poz. 121), § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 1946 r. w sprawie unormowania obrotu mięsem, wędlinami i innymi wyrobami wędliniarskimi (Dz. U. R. P. Nr 24 poz. 159) oraz § 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 maja 1946 r. w sprawie ograniczenia obrotu wyrobami cukierniczymi (Dz. U. R. P. Nr 24 poz. 158), zarządza się co następuje:

§ 1.

W wypadku stwierdzenia naruszenia powołanych wyżej przepisów rozporządzeń Prezesa Rady Ministrów, organ kontrolny dokonuje zajęcia zakwestionowanych artykułów i sporządza protokół, w którym wymienia szczegółowo zajęte przedmioty; odpis protokułu należy pozostawić właścicielowi lub kierownikowi przedsiębiorstwa, względnie posiadaczowi towaru.

§ 2.

Artykuły zajęte pozostawia się z reguły pod odpowiedzialnym dozorem właściciela (kierownika) przedsiębiorstwa, a o ile nie jest to możliwe (zajęcie na ulicy, u domokrążcy lub handlarza ulicznego), przekazuje się je za pokwitowaniem najbliższemu punktowi rozdzielczemu artykułów żywnościowych w depozyt, do dyspozycji właściwego terytorialnie referatu aprowizacji i handlu starostwa powiatowego (grodzkiego), względnie zarządu miejskiego w miastach wydzielonych.

§ 3.

Organ kontrolny obowiązany jest przedłożyć bezzwłocznie protokół zajęcia wraz z wnioskiem na ukaranie zgodnie z § 9 rozporządzenia Prezesa Rady Min. z dn. 24 kwietnia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 18 poz. 121), § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 24 poz. 159), lub § 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 maja 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 24 poz. 158), władzy administracji ogólnej I instancji. Władza ta orzekając karę i przepadek zajętych artykułów żywnościowych, przekaże je na reglamentowane wyżywienie ludności.

§ 4.

Zajęte artykuły żywnościowe przeznacza się na reglamentowane wyżywienie zakładów opieki zamkniętej dla dzieci, stołówek robotniczych i pracowniczych oraz szpitali i sanatoriów.

Władze aprowizacyjne I instancji (referaty aprowizacji i handlu starostw względnie zarządów miejskich miast wydzielonych) rozdysponowują zajęte artykuły wyżej wymienionym instytucjom, podając dokładnie miejsce odbioru artykułów i przypadającą do zapłaty należność. Należność oblicza się według cen reglamentowanych, jeśli zaś na te artykuły nie ma takich cen, należy je wyceniać według norm zamiany podanych w § 5 niniejszego zarządzenia, przyjmując następujące ceny podstawowe:

1 kg mięsa wołowego	zł 4.90
„ słoniny	zł 6.—
„ chleba	zł 2.15

O ile w odbiorze artykułów pośredniczą punkty rozdzielcze artykułów żywnościowych, mogą być do ceny sprzedażnej doliczone koszty manipulacyjne (koszt przechowania towaru, marża zarobkowa).

§ 5.

Ustala się poniższe normy zamiany artykułów niereglamentowanych, wydawanych na poczet wyżywienia reglamentowanego:

a) wyroby wędliniarskie objęte zakazem sprzedaży w dni bezmięsne

1 kg kiełbasy popularnej	odpowiada 1,5 kg mięsa wołowego
1 „ „ zwyczajnej	„ 2,0 „ „ „
1 „ „ serdelowej	„ 2,0 „ „ „
1 „ „ krakowskiej	„ 1,7 „ „ „
1 „ „ metki	„ 1,7 „ „ „
1 „ „ mortadeli	„ 1,7 „ „ „
1 „ „ parówki	„ 1,7 „ „ „
1 „ kiszki podgarlanej	„ 1,0 „ „ „
1 „ „ wątrobianej	„ 1,0 „ „ „
1 „ „ kaszanej	„ 0,9 „ „ „
1 „ salcesonu włoskiego lub krwistego	„ 1,5 „ „ „
1 „ szynki bez kości	„ 2,0 „ „ „
1 „ polędwicy	„ 1,7 „ „ „
1 „ słoniny wędzonej	„ 1,0 „ słoniny świeżej
1 „ boczku wędzonego	„ 0,7 „ „ „

b) Wyroby wędliniarskie objęte zakazem wyrobu i sprzedaży.

1 kg kiełbasy serbskiej	odpowiada 2,5 kg mięsa wołowego
1 „ „ moskiewskiej	„ 2,5 „ „ „
1 „ „ tyrolskiej	„ 2,2 „ „ „
1 „ „ litewskiej	„ 2,50 „ „ „
1 „ „ królewskiej	„ 2,30 „ „ „
1 „ „ węgierskiej	„ 2,2 „ „ „
1 „ „ krakowskiej suchej . .	„ 3,0 „ „ „
1 „ „ jałowcowej suchej . .	„ 3,0 „ „ „
1 „ „ krajanej suchej . .	„ 3,0 „ „ „
1 „ „ „ surowej . . .	„ 2,0 „ „ „
1 kg kiełbasy wiejskiej suchej . . .	odpowiada 2,75 kg mięsa wołowego
1 „ kiełbasek dwudziestek . . .	„ 3,0 „ „ „
1 „ „ dziesiątek . . .	„ 3,0 „ „ „
1 „ „ piątek	„ 3,0 „ „ „
1 „ rolady ozorowej	„ 2,5 „ „ „
1 „ „ z prosięcia	„ 3,0 „ „ „
1 „ „ francuskiej	„ 2,5 „ „ „
1 „ „ ryjkowej	„ 2,5 „ „ „
1 „ salami włoskiego	„ 3,0 „ „ „
1 „ „ węgierskiego	„ 3,0 „ „ „
1 „ „ niemieckiego	„ 3,0 „ „ „
1 „ polędwicy łososiowej	„ 2,7 „ „ „
1 „ słoniny węgierskiej	„ 1,3 „ słoniny świeżej
1 „ boczku faszerowanego . . .	„ 2,5 „ mięsa wołowego
1 „ schabu pieczonego	„ 2,8 „ „ „

c) Mięso w stanie gotowanym, smażonym, pieczonym należy przydzielić bezpłatnie za pokwitowaniem instytucjom opiekuńczym, natychmiast po skonfiskowaniu.

d) Wyroby cukiernicze objęte zakazem sprzedaży w dni bezciastkowe.

1 kg ciastek, pączków, faworków odpowiada 1,8 kg. chleba.

1 kg. pierników, ciasta odpowiada 1,5 kg. chleba.

Wyroby cukiernicze należy wydawać w pierwszym rzędzie dla dzieci i dla chorych w szpitalach i sanatoriach.

§ 6.

Należność za zajęte artykuły żywnościowe obliczoną według zasad podanych w § 4, wpłaca odbiorca względnie instytucja pośrednicząca do depozytu w kasie skarbowej Urzędu Skarbowego, względnie zarządu miejskiego miasta wydzielonego.

Po przeprowadzeniu rozprawy karno-administracyjnej i po uprawomocnieniu się orzeczenia, sumy uzyskane ze sprzedaży artykułów skonfiskowanych winny być przelane na rachunek Ministerstwa Aprowizacji i Handlu.

§ 7.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji i Handlu:
w. z. (—) A. Jaroszewicz.
Podsekretarz Stanu

Poz. 56

Okólnik Nr 45 Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 30 maja 1946 r.

W sprawie obowiązku przedkładania urzędom likwidacyjnym spisów inwentarza i bilansów otwarcia majątków opuszczonych i poniemieckich.

W związku z wejściem w życie dnia 19 kwietnia 1946 r. dekretu z 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87) na podstawie art. 12 ust. (1) tegoż dekretu zarządzam co następuje:

I. Zjednoczenia Państwowego Przemysłu Spożywczego przedłożą pod osobistą odpowiedzialnością Dyrektorów i Kierowników przedsiębiorstw właściwym Okręgowym Urzędom Likwidacyjnym najdalej do dnia 15 czerwca b. r. spisy inwenatrzy, a do dnia 19 sierpnia b. r. bilanse otwarcia podległych im fabryk.

II. Przedstawione Urzędom Likwidacyjnym inwentarze i bilanse otwarcia dotyczyć mają majątków opuszczonych (art. 1 powołanego dekretu) i poniemieckich (art. 2 powołanego dekretu i art. 2 ustawy o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17 z 1946 r.). Nie należy zatym przedstawiać inwentarzy i bilansów majątków będących w zarządzie państwowym z innego tytułu np. z powodu zarządzonej konfiskaty, ustanowienia przymusowego zarządu państwowego, wywłaszczenia.

Zbędnym jest również przysyłanie urzędom likwidacyjnym inwentarzy majątków opuszczonych i poniemieckich, jeżeli majątki te były w swoim czasie przekazane protokólarnie przez oddziały wojewódzkie Tymczasowego Zarządu Państwowego. W tych wypadkach należy jednak przesłać bilanse otwarcia, jeżeli dotychczas nie były przesłane oddziałom T. Z. P. Jeżeli protokólarnego oddania majątku dokonały inne władze a nie organa T. Z. P., należy Urzędom Likwidacyjnym przesłać spisy inwentarza i bilanse otwarcia.

Przy wycenie inwentarzy i sporządzaniu bilansów należy się kierować instrukcją Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 22 października 1945 r. o wyjątkowych zasadach sporządzania bilansów otwarcia przedsiębiorstw i zakładów pracy państwowych i nad którymi został ustanowiony zarząd państwowy, ogłoszoną jako okólnik Nr 47 Ministra Przemysłu (Dz. Urz. Min. Przemysłu Nr 14, poz. 108).

III. Wyjaśniam, że zarząd majątkami opuszczonymi i poniemieckimi należy ze względu na rodzaj majątku do właściwych ministrów, samorządów bądź osób prawa publicznego (art. 12 ust. 1 i 2 dekretu). Zgodnie z tym przepisem przedsiębiorstwa przemysłu spożywczego podlegają zarządowi Ministra Aprowizacji i Handlu. Zarząd ten musi być sprawowany bezpośrednio przez własne organa Ministerstwa. Jeżeli natomiast majątki te mają być wynajęte, wydzierżawione, bądź zlikwidowane (sprzedane), a nie zarządzane we własnym zakresie, to czynności wydzierżawienia, wynajęcie itp. należą do urzędów likwidacyjnych (art. 7 ust. (3) punkty c, d, oraz e dekretu).

IV. Na podstawie uchylonej ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 97) do zawierania umów najmu i dzierżawy były kompetentne organy T. Z. P., których funkcje przejęły Urzędy Likwidacyjne — polecam przeto wszelkie dotychczas zawarte umowy najmu i dzierżawy przekazać bezzwłocznie okręgowym Urzędom Likwidacyjnym, o ile były sporządzone przez organa Ministerstwa nie zaś przez T. Z. P. Powyższe dotyczy w pierwszym rzędzie urzędów wojewódzkich, wydziałów aprowizacji i handlu. Siedziby okręgowych Urzędów Likwidacyjnych mieszczą się w miastach wojewódzkich.

Tymczasową siedzibą Głównego Urzędu Likwidacyjnego jest miasto Łódź.

za Ministra Aprowizacji i Handlu:
(—) Dr. Cz. Nowiński.

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU

DO NABYCIA: MINISTERSTWO APROWIZACJI I HANDLU — WARSZAWA, PUŁAWSKA 28. CENA ZŁ 10